

Рудакевич О. М.

ІНФРАСТРУКТУРА ПОЛІТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Інфраструктура політичної культури (лат. *infra* – під і *structura* – будова) – комплекс взаємопов’язаних обслуговуючих елементів духовно-ідеологічного, морально-правового, матеріально-технічного, соціально-організаційного (інституційного) характеру, що забезпечують формування, функціонування та розвиток політ. культури. Теоретико-методологічною основою ідентифікації елементів **І.п.к.** є комунікативна модель політ. культури, яка вказує на основні політико-культурні дії та процеси, які потребують інфраструктурного забезпечення. Основними складовими **І.п.к.** є інфраструктура культуротворчої діяльності, трансляції культури в політичний простір, політичної соціалізації, оцінювання змісту елементів політ. культури, її захист від політико-культурної експансії ворожих сил.

Координаційну та інтегруючу роль у системі **І.п.к.** виконує інфраструктура менеджменту політико-культурних процесів. Це – система державних і недержавних інституцій, які, базуючись на імперативах політ. культури, даних моніторингу політ. процесів, розробляє мету, стратегію й тактику функціонування і розвитку політ. культури. Основними функціями **І.п.к.** є методологічна, селективна, технологічна, трансляційна, соціалізаційна, захисна та управлінська. **І.п.к.** нац. соціуму охоплює інфраструктурні елементи базової політ. культури та інфраструктури політ. субкультур. Оскільки **І.п.к.** нації є складовою інфраструктури нац. організму загалом, вона, маючи ознаки автономності, пов’язана з іншими елементами соц. інфраструктури. В умовах інформаційної війни проти України особливої уваги потребує інфраструктурна підтримка нац. ідеалів, нац. символів і традицій, державної мови, нац. пам’яті та нац. ідеї загалом.